

ארגון העיתונאים בישראל (ע"ר 580690667)

באמצעות ב"כ עוה"ד ד"ר מרון סבוראי או אמר בשה או גלעד זבידה או שירה שחם, ממשרד עוה"ד בשזה זבידה סבוראי, (ב.ס.ר. 4, קומה 23), רחוב מצדיה 7, בני ברק 5126002 ; טל: 03-7743000 ; פקס: 03-7743001 ; office@bszlaw.co.il

ה המבקש להצהר בידיד בית המשפט

- לבין -

ליאור קופלביץ ת.ז. 65940843

באמצעות ב"כ עוה"ד גון בן יצחק מרוח' המסגר 56 ק-4 תל אביב;
טלפון: 077-7001244 ; פקס: 052-3588053 ; טל: 077-7050912 ;

ה המבקש בהליך העיקרי

משטרת ישראל באמצעות היחידה החקורת להב 433

המשיבה בהליך העיקרי

בקשה לצירוף ארגון העיתונאים בישראל כידיד בית המשפט ו/או כמנגיש עמדה
במסגרת בקשה בהולה להזרת תפוסים והוצאה צו
שייאסרו כניסה למדיה דיגיטלית

ארגון העיתונאים בישראל (להלן: "ארגון העיתונאים" או "הארגון") מבקש להצהר להליך שבគותרת שענינו עורר על החלטת בית משפט השלים, שלא קיבל בקשה בהולה להזרת תפוסים והוצאה צו שייאסרו כניסה למדיה דיגיטלית (ח'ית 10-08-6324 קופלביץ נ' מדינת ישראל, (4.8.2020).

מבוא ופתח דבר

הטעם והចורך של הבקשת להצהר, הם מושום מעמדו של ארגון העיתונאים וחסיבותו של ההליך בהתייחס לחשש מפגיעה קשה, אסורה, בלתי סבירה ובلتוי מידתיות בחופש העיתונאות וחסינו. מקורות עיתונאים לרבות חסיןן מידע עיתונאי. הכל כפי שיפורט בקצרה להלן.

ນצין כבר עתה, כי בהליכים קודמים בעלי אופי דומה צורף ארגון העיתונאים בישראל כידיד בית המשפט (ורי' למשל: רע"פ 7835/16 **חברת החדשות נ' מדינת ישראל** (וההלך המחויזי שקדם לו) וכן ה'יט 18-11-6461-**קובי – חן ביאר ואח'**).

עוד נצין, אופייה הרוחבי של הסוגיה ביחס למלאכת העיתונאות, כאשר הסוגיה מתאפיינת גם, מעצם טבעה, לקרים אחרים בהם נתפסים, או עלולים להיתפס, תפיסים הנוגעים לכלי עבודה אלקטרוניים ודיגיטליים וכן מסמכים של עיתונאים, ובهم מחשב, מכשיר טלפון נייד וכדומה (זו

חיפוש וחדירה לחומר מחשב). בשלב זה, ועל פי טיבם של הליכים מסווג זה, לא ברור לארגון העיתונאים (וגם לא לעיתונאי עצמו) היקף הצו שnitן ואולם על פי החלטות בית משפט השלים הנכבד ברוי, כי הבקשה הייתה לצו חיפוש בביתו של העיתונאי, מר ליאור קופלוביץ (המכונה "אשתון") (להלן: "מר קופלוביץ"), לרבות כל חומר מחשב אשר נמצא בביתו של העיתונאי ובת זוגו (פרוטוקול בהליך קמא, עמי 7, ש' 25-32). גם לא ברור האם מה שנתפס בפועל אכן חורג מהצו שנייתן. מכל מקום, למיטב הדיעה וכעהה מפרט השלים, עולה כי נטאפו מחשב נייד, טלפונים ניידים, ומסמכים. לפי פסיקת בית משפט השלים הנכבד, החיפוש נערך על פי מתווה מיוחד שנערכץ על ידי המשטרה מבעוד מועד להיזו של מר קופלוביץ עיתונאי, ואולם מתווה זה – כמו הצו בכללותו – לא הובא בפניו ארגון העיתונאים (וגם לא בפני העיתונאי עצמו, בשל זה ועל פי טיבם של דברים) (פרוטוקול בהליך קמא, עמי 8, ש' 4-17).

יחד עם זאת, עיון בהחלטת בית משפט השלים הנכבד מעלה, לכארה, כי גם אם נעשה ניסיון להתייחס לזהותו המקצועית של מר קופלוביץ עיתונאי, **הרי שהמודבר במתווה בלתי מתאימים, שכן – גם לפי פסיקת בית משפט השלים הנכבד – המתווה היה כדי למנוע עיון או הפקה של תכנים בין עיתונאי למקורה** (פרוטוקול בהליך קמא, עמי 8, ש' 14-15), **ואילו חסין מקורות – כשמו כן הוא – מתייחס למקורות עצם ולא רק לתכנים.**

היבטי הרוחב של ההליך מבחינת ציבור העיתונאים בכללותו נוגעים הן להחשש מפני פגיעה בחופש העיתונות, בחסינו מקרים עיתונאים ובחסינו מקרים (כפי שיבואר להלן) והן בהקשר לשאלת העולה במפורש מההליך, והיא: האם נעבירה עבירה של הטרדת עד או לא בהקשר לפרקטיקות המוכרות בעולם העיתונות במסגרת תחקיריהם, ובהן התוצאות על מנת להוציא אינגורמציה. בambilים אחרות, זה דוין שקרו בקשרים עובטים לשאלות של אתיקה עיתונאית ומה אסור ומותר לעיתונאי לעשות לצורך תחקיר. מכאן גם, כי ראוי ונכון ומצדק לאפשר לארגון העיתונאים להציג בצדד בית המשפט. בית המשפט המחויז הנכבד מפנה בעניין אחר זו גם למאמרו של פרופ' קרמניצר שפורסט Ames (4.8.2020) ואשר אליו נתייחס גם בהמשך. בעוד מההליכים המזוכרים לעיל (ענינו חברות החדשנות וענין חן ביאר, היבטי רוחב עלולים בפניו בת המשפט לא פעם בהקשר ל מקרה קונקרטי, המעלה שאלות כללוות, כך שעצם העבודה שהקרה הנדון מתייחס לעיתונאי ספציפי ולתחקיר ספציפי אינה מעמעמת את היבטי הרוחב של ההליך).

בית משפט השלים הנכבד דחה את הבקשה להציג מבליע שהיה ספיק בידו לקרוא את הבקשה להציג לוגפה, כאשר הנוכחים באולם בשם הארגון לא היו בא כוח הארגון (ນבצר מהאחרinos להתייצב בפועל ועל כן באולם הופיעו מנכ"ל הארגון ואחריותו חופש העיתונות של הארגון). יחד עם זאת, ארגון העיתונאים סבור כי יש חשיבות רבה בצירוף, ובעיקר בערכתה הערעור. מכאו הבקשה.

על מעמדו של ארגון העיתונאים

1. **ארגון העיתונאים בישראל** הוא ארגון עובדים פרופסיאNALI (מקצועני) הפועל לשימירה על זכויותיהם ועל ייצוגם של עובדים, הן במישור הקיבוצי והן במישור הפרט. הארגון מאגד עיתונאים ועיתונאים רבים בכל תקשורת שונים, ובכלל זה: ידיות אחרונות, ידיות חדשות תקשורת, ידיות אינטרנט ("וועינט"), גלובס, "טיים אאוט", הארץ, וואלה!, חדשות 13, חדשות המזרחה התיכון ("יא-24"), תאגיד השידור הציבורי הישראלי ועוד.
2. ארגון העיתונאים הוא כויס הגוף המרכזי והגדול ביותר בייצוג עיתונאים בארץ.¹ בتوزnak, הארגון פועל בשדה של שימירה על חופש העיתונות, ובהקשר למטרת זו, המוגדרת בפרק המטרות של הארגון, נקבעו ננקודות פעולות רבות, ולבוט: **עתירות מתאימות שהוגשו בבית המשפט העליון בעניין חופש העיתונות;² הליכים שנוהלו או מנוחלים בערכאות בית הדין לעבודה בעניין חופש העיתונות ולבוטות במקרים של פיטורי עובדים או פגעה בזכויותיהם,** או

¹ על ארגון העיתונאים ר' למשל: עסק (ארצى) 59352-10-13 ידיעות אינטרנט בע"מ (שותפות רשומה) – ארגון העיתונאים בישראל, 21.8.2014, (להלן: "ענינו ווינט").

² ר' למשל: בג"ץ 2187/20, 2109/20 ארגון העיתונאים ואח' נ' ראש הממשלה ואח', נ' ראש הממשלה ואח', 23.1.2019; בג"ץ 6192/17 ארגון העיתונאים בישראל ואח' נ' השר לביטחון פנים ואח', 1.11.2018; בג"ץ 9104/16 ארגון העיתונאים בישראל ואח' נ' ראש הממשלה ושר התקשות ואח', 8.1.2017

ה策ת צדיהם, או ה策ת חופש התנועה של עיתונאים (ובתווך כך פגיעה בחופש העיתונות);³ ימי עיון וכנסים; הופעות בועדות הכנסת ובמי גורמים שונים בראשות המבצעת, לרבות מול המשטרה בעניין טענות בדבר אלימות שוטרים ואזרחים כלפי עיתונאים וכן מול ועדת הפנים של הכנסת לפני כשבועיים; טיפול בנושא חופש תנועה של עיתונאים בתיקות משבר הקורונה ולרבות מול לע"מ (לשכת העיתונות הממשלתית וגורמים אחרים) לרובות פניהו לראש הממשלה בעניין פתיחת מסיבות העיתונאים בנושא הקורונה לשאלות של עיתונאים; מכתבים ומארמים בעניין פגיעה בחופש העיתונות; צוות פועלם למאבק באליות בראשות נגד עיתונאים; סייע לעיתונאים מול פגעה אישית, ולרבות במקורה של פגעה בעיתונאים זרים על ידי צה"ל ו/או המשטרה ואו כוחות ביטחון אחרים; בניית קשרים ושימורם עם ארגוני עיתונות בינלאומיים; ועוד. בארגון ממונה על חופש העיתונות המטפלת באופן שוטף בנושא זה מול גורמים שונים.

3. לא למותר לצין, את המובן מאליו, והוא כי הארגון פעיל ביותר גם בהלים משפטיים שונים שעניינם עיתונאים פרטניים. כך, למשל, בעניין חגי מטר, ייצג ארגון העיתונאים בפרשה שנקשרו בה טענות בעניין הפרת זכויות משפט העובודה הקיבוצי וכן זכויות מכוח חוקת השוויון של מדינת ישראל;⁴ בעניין אסר עוקבי, ייצג הארגון בעניין פיטורים על רקע פגיעה בחוקי השוויון ובחופש העיתונות;⁵ בעניין הופטיוון, מופיע הארגון בידיד בית הדין בעניין פיטורים על רקע פגעה בחופש העיתונות.⁶ הליכים משפטיים נוספים – שעניינים ייצוג במקרים של צירוף בידיד בית המשפט – יפורטו להלן.

הבסיס המשפטי לבקשה לצירוף: המוסד של ידיד בית המשפט וצירופו של הארגון להליכים קודמים בעלי אופי דומי, בערכאות בית המשפט

4. **"ירגון העיתונאים הינו ארגון פרופסיאונלי המאגד אלף עיתונאים וכזה הוא פועל לשמייה על זכויותיהם ועל ייצוגם של חברי, הן במישור הקיבוצי והן במישור הפרט. מכאן שקיים אינטנסיבי ליתן לו מח瞳ון מהודר בוגז'ה המקצועית המיציג, זאת גם בעת שמדובר בסבסוז הפטוט" (ראו: ע"ע 01/1233 יהודה אוריאל נ' עיריות הרצליה 01.)".⁷**

5. ארגון העיתונאים יטען, בהתאם להלכה הפסוקה, כי לבית המשפט הנכבד קיימת הסמכות וקיים שיקול הדעת בשאלת צירופם של צדדים רלוונטיים גם בעלי ציבור, והענין נדון ונקבע כבר בבג"ץ 852/86 **אלוני נ' שר המשפטים**, פ"ד מא(2), 1, 32-33 (1987). מוסד "ידיד בית המשפט" (Amicus Curiae), הגם שאינו מעוגן בחיקיקה, הינו מוסד מוכר וUMBOSוס היטב בפסיקת הישראלית. "ידיד בית המשפט" הינו גוף ציבוררי במחותו, שאינוצד ישיר לסקסוך, אך הוא בעל עניין ומומחיות באינטרסים הנדונים בו, ומכיר את הנושאים הנדונים בו. צירוף גוף שכזה נתן ביטוי ראוי לגורמים מייצגים ומומחים שיש בידיהם, באמצעות הצגת עדותם, כדי לסייע לבית המשפט לגבש את הכרעתו.⁸

6. ארגון העיתונאים הינו עמוותה בעלת הניסיון המתאים והרלוונטי בתחום, והוא אף בעל ידע מקיף, מצטבר ומהותי בנושאים הנדונים. הארגון סבור, כי קבלת בקשתו להצטרך כ"ידיד בית

³ ר' למשל: ע"ע (ארצ) 17-09-60463 ארגון העיתונאים בישראל ואסר עוקבי – "שבע" תקשורת בע"מ (להלן: "ענין עוקבי"); סע"ש (ת"א) 47499-11-17 הופטיוון וACH – מדינת ישראל ור' אהרון קובי ואחר. – עניין הופטיוון (להלן: "ענין הופטיוון") ה"ט (טבירה) 6461-11-18 ארגון העיתונאים בישראל ור' אהרון קובי ואחר.

⁴ סק (ת"א) 13-08-37876 ארגון העיתונאים בישראל ואחר – אחוזת הריש ישראל תשנ"ד בע"מ, 7.1.2014, ערעור שהוגש על ידי החברה נוכח לפי הצעת בית הדין, ולפיכך פסק הדין הוא חתום.

⁵ עניין עוקבי לעיל ה"ש מס' 3.

⁶ עניין הופטיוון לעיל ה"ש מס' 3.

⁷ עניין הופטיוון לעיל ה"ש מס' 3.

⁸ במהלך השנים הורו גורמים שונים ומגוונים ממלכתיים ולונדריים כ"ידידי בית המשפט". ביניהם, עמותת ידיד (למשל, בעניין חפכבה, בש"א 8031/07 בתיק פשייר י-ס) 4202/07, החלטה מיום 16.1.08; לשכת ערכתי-הדין (למשל, ע"א 1682/06 עו"ד נתן רסקין נ' אברהם (רמי) לב, החלטה מיום 17.9.08; בג"ץ 7744/97 גוזלן נ' השופט אמיןוף (פ"ד נא(1) (355); בג"ץ דורון נ' שרד האוצר מיום 10.8.06; האגודה לזכויות האזרח (למשל, בעת"מ (ת"א) 1467/07 פרח השקד בע"מ נ' עירית בת-ים, החלטה מיום 14.4.08; לשכת רואי החשבון (למשל, ע"א 8548/06 עו"ד אינדייב נ' פרמייר קלаб בע"מ, החלטה מיום 31.8.06; מוקד סיווע לעובדים זרים (למשל, בג"ץ 4957/07 אחיעוז נ' משרד התקמ"ת, החלטה מיום 24.1.08; שורת הדין (בג"ץ 769/02 הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל נ' ממשלה ישראל, החלטה מיום 3.8.03); הקליניקה למאבק בסחר בנשים (ע"א 11152/04 יוסף פרדו נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ, החלטה מיום 13.2.06) ועוד. בכלל זה הוכר גם ארגון העיתונאים במספר הליכים – כפי שיופיע להלן.

המשפט", תאפשר לבית המשפט הנכבד לקבל תמורה רחבה ומשמעותית אודות הסוגיות הנוגעות להליך. ארגון העיתונאים סבור, כי חשוב כי תשמע עמדתו בעניין מרכז ועקרוני זה וכן מחוורבותו והידע שלו בתחום, כמפורט לעיל ולהלן.

.7. במ"ח 7929/96 קוזלי אהmad נ' מדינת ישראל (פ"ד נג'(1) 529 (1999)) (להלן: "ענין קוזלי"), קבע בבוד הנשייא (כתארו אז) ברק את המבחן המנחים לצירוף "ידיד בית משפט" להליך: "מקום בו ישנו גוף ציבורי – שאמנם אין צד ישר להליך – אך יש לו אינטראס רוח בפתרונות ההליך והיכרות עם המאטירה הנדויה, הרי שינותן לאותו הגוף להשמי עמדתו בנדון מצד העותר, שלו יש נגיעה אישית או ישירה לעניין. [...] בכך יונטו לבתו הגורמים המייצגים והמומחים, שיש להם עניין בנושא הדין ויש בידיהם, בה בעת, לסייע לבית- המשפט בגיבוש עמדה והלכה המשקפות נאמנה את מגוון המצביעים והבעיות שבסוגיה שלפניו. [...] יש לבחון את תרומתה הפוטנציאלית של העמדה המוצעת, יש לבחון את מהות הגוף המבקשת להציג. יש לבדוק את מומחיותו, את ניסיונו ואת היצוג שהוא מעניק לאינטראס שבשמו מבקשת הוא להציג להליך. יש לברר את סוג ההליך ואת הפרצדורה הנוגגת בו. יש לעמוד על הצדדים להליך עצמו ועל השלב שבו הוגשה בקשה הציגות. יש להיות ערים למהותה של הסוגיה העומדת להכרעה. כל אלה אינם קרייטריונים ממצים. אין בהם כדי להזכיר מראש אימתי יהא מן הדין לצרף צד להליך כ"ידיד בית-המשפט", ומתי לאו. בה בעת, יש לשקל קרייטריונים אלה, בין היתר, טרם יוחלט על צירוף כאמור".⁹

.8. נזהר ונזכיר בהדגשה את שנאמר גם במבוא לבקשת זו, והוא כי בהליכים קודמים בעלי אופי דומה צורף ארגון העיתונאים בישראל כידיד בית המשפט, וזאת הן בערכאות נמכות והן בערכאות גבותה יותר, ור' למשל: רע"פ 7835/16 חברות החדשנות נ' מדינת ישראל (והליך המזווי שקדם לו) וכן ה"ט 18-11-6461 קובי – ביאר ואח'.

.9. כאמור לעיל, היבטי הרוחב של ההליך מבחינה ציבור העיתונאים בכללותו נוגעים הן לחשש מפני פגיעה בחופש העיתונות, בחסינו מקרוות עיתונאים ובחסיוון מקרוות (כפי שבסואר להלן) והן בהקשר לשאלת, העולה במפורש מההליך, והיא: האם נעברה עבירה של הטרדות עד או לא בהקשר לפרקטיקות המוכרות בעולם העיתונות בஸגנות תחקירים, ובהתוצאות על מנת להוציא אינפורמציה. במקרים אחרים, זה דיון שקשר בקשר בעות לשאלות של אтика עיתונאית ומה אסור ומה אסור לעיתונאי לעשות לצורך תחקיר וכן ראי נוכן ומצדק לאפשר לארגון העיתונאים להציג בידיד בית המשפט. בית המשפט המזווי הנכבד מופנה בעניין אחריו זה גם למאמרו של פרופ' קרמניצר שפרנס/amsh (4.8.2020).¹⁰ ועוד: בעולה מההליכים המזוכרים לעיל (ענין חברת החדשנות וענינו חן ביאר, היבטי רוחב עולים בתיה המשפט לא פעם בהקשר למקרה קונקרטי, המעלה שאלות כליליות, כך שעצם העבודה שהמקרה הנדוין מתאפיין לעיתונאי ספציפי ולתחקיר ספציפי אינה מעמעמת את היבטי הרוחב של ההליך).

.10. חשוב עוד להזכיר, כי מරקוביץ הוא עיתונאי עצמאי הפועל ללא "בית" שהוא כל תקשורת. בנסיבות אלה, החרמת כל המדיה הדיגיטלית שלו משולה לכך שבקבות תחקיר של עיתונאי מסוים ב"ידיות אחראנוות" תחרים המשטרה את כל שרתי ידיות אחראנות שעלייהם נמצאים חומרוי התחקיר, דבר שהוא – ولو במקרה – בלתי סביר ובלתי נטפש.

.11. ודוק: פעולות המשטרה כלפי העיתונאי קופולוביץ עלולות להיות בעלות השלה קשה ביוiter ובלתי הפיכה ביחס לפגיעה בחסינו מקרוות ובחסיוון מידע, שכן החרמה כה רחבה וגורפת של ציוד שהוא בסיס הנתונים של העיתונאי, תוך חיפוש אפשרי במרקווות (והרי גם מהחלפת בית משפט השלום הנכבד מאמש לא עולה כי לא יהיה חיפוש כזה; ר' פרוטוקול בהליך קמא, עמי 8, שי' 14-15), עלולה להיות בעלת אפקט מצנן כבר משקל לחופש העיתונאות ולחסינונות הכרוכים

⁹ ענין קוזלי, סעיף 45 לפסק הדין. ור' גם: סעיף 30(ב) לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969; עע (ארצ) 1233/01 אורייאלי – עיריית הצליה, פ"ד עלי 508 (2001); עב (ת"א) 2073/07 הסתדרות העובדים הכלכלית החדשה – עודד ריבון ואח', 12.6.2008; ברע (ארצ) 10681-19-03 ליאנה עדני – עיריית ת"א יפו ואח', סעיפים 19-12.18.4.2019.

¹⁰ מרדכי קרמניצר, הארץ, 4.8.2020, זמין ב: https://www.haaretz.co.il/news/politics/.premium-1.9045246?utm_source=App_Share&utm_medium=Android_Native&utm_campaign=Share

בו. בית המשפט המחויז הנכבד מתחבש לקבע כי צו כה רחב אינו מידתי, וזאת על מנת למנוע שינוי בסטטוס קוו ובהתנהלות הרגילה והמוסרת – שבה רשות אכיפת החוק מקפידות שלא לפוגע בחופש העיתונות ובחסיניות הקשיורים בו.

12. ברי, כי לארגון העיתונאים **אינטראס אמיטי**, **אוטנטיק** ו**ומשי**, שהוא רחב ובא מותוק עדמת המומחיות של הארגון, בפרטן ההליך והיררכות עם המאטירה הנדונה הנוגעת בנימיה לחופש העיתונות ולחסינו מקורות עיתונאים. גם אין חולק כי לארגון מומחיות מיוחדת בתחום של חופש העיתונות ולא בכדי התקבלה דעתו לא פעם, גם ממש לאחרונה, בהליכים שהגיעו לערכאות ואף לבית המשפט העליון כשפטו בג"ץ.¹¹

עמדת הארגון בנסיבות האומר: פגיעה קשה ביותר בחופש העיתונות ובחסינו מקורות וכן פגיעה אפשרית בפרקטיות עיתונאיות מוקובלות בתחרירם

13. כאמור לעיל, למיטב הידיעה וכעולה מהבקשת שהוגשה על ידי המבקש, מר קופלביץ ומפרוטוקול הדיון בבית משפט השלום הנכבד, עניינו של ההליך שבគורתה בתפיסתם של תפוסים, ובهم מדיה מגנטית, מחשבים, הארד-זיסקים של מר קופלביץ בעבודתו כעיתונאי, וזאת כאשר התפוסים האמורים אינם קשורים לכך זה – כך לפי העולה מהבקשתה – לעבירה הנטענת ביחס למאר קופלביץ. חשוב לציין, לעומת מהבקשתה, כי בחודשים האחרונים עסק מר קופלביץ בתחקיר עיתונאי הנוגע לשחיתות שלטונית רחבה היקף הנוגעת לבקרים בשלטון בישראל ובין היתר לשתי פרשיות – פרשתה 3000 המכונה הציבור "פרשת הצלולות" וכן בעניין מתווה הגז.

14. לעומת מהבקשתה שהוגשה על ידי מר קופלביץ, היקף הצו, ככל שהמסיבה פעולה לפיו, מעורר חשש כבד, שמא יש בדעת המשיבה לבחון את עובדותו העיתונאית של המבקש ולבחון את החומרים שאסף לאורך שנים ובמיוחד את החומרים הנוגעים לפרשת הצלולות. בנוסף, היקף הצו, ככל שהמסיבה פעולה לפיו, מעורר חשד בכך שמא יש בדעת המשיבה לבחון את עובדותו העיתונאית של המבקש ולבחון את החומרים שאסף לאורך השנים ובמיוחד את החומרים הנוגעים לפרשת הצלולות ומתוודה הגז. בעניין זה, תפיסתם של התפוסים האמורים עלולה להוות פגיעה קשה, בלתי סבירה ובלתי מידית בחופש העיתונות ובחסינו מקורות עיתונאים הקשור בו (ור' גם סעיף 10 לעיל לעניין ממשמעות העובדה שהמדובר בעיתונאי עצמאי).

15. בעניין הפגיעה בחופש העיתונות ובחסינו מקורות נוספים מילימ אחדות,ណלמן: חופש הביתי הוכר בישראל זה מכבר בזכות יסוד חוקתי, שמקורה ביסודו האנושי. בגב' ¹² קול העם הוכרה החשיבות בחופש העיתונות בהקשר ישיר לדמוקרטיה ולשלטונו החוק כrinterstis ציבוריים. ביע' ¹³ABI חנני גולני שירות בית המשפט, פ"ד (1996) 153, 136 (4). ברק מדיינה דני זבוחה האדים בישראל פ' 3 (2016), פ' 475: מסירת מידע שלא כדין וחיבור עיתונאים לחשוף מקורות מידע; ע' ¹⁴ חיסין עיתונאי.

¹¹ ר' למשל: בג' 2109/2020 ארגון העיתונאים ואח' נ' ראש הממשלה ואח', 26.4.2020; ולהלכים נוספים בה"ש מס' 2 דלעיל.

¹² בג' 5239/11 אבנרי נ' הנסטה, סעיף 4 לפסק דין של השופט עמית, 15.4.2015. ההפנייה היא לדברי השופט מצא בע' ¹³ABI חנני גולני שירות בית המשפט, פ"ד (1996) 153, 136 (4). ברק מדיינה דני זבוחה האדים בישראל פ' 3 (2016), פ' 475: מסירת מידע שלא כדין וחיבור עיתונאים לחשוף מקורות מידע; ע' ¹⁴ חיסין עיתונאי.

¹³ בג' 73/53 חברת "קול העם" נ' שר הפנים, פ"ד 871 (1953) (להלן: "גב' קול העם").

¹⁴ חופש הביתי "יעצב בראש החריות שעלה מבסיס הדמוקרטיה" (רעד' א' 3007/02 **צחק נ' מוזס**, פ"ד (ו) 592, 598 (1998) 598); הוא מהוות "זכות עלאית" (גב' ¹⁵ קול העם, ע' 878 (1968) 435, 427 כב(2)).

¹⁵ ר' למשל: ע' ¹⁶ 6013/04 מדינת ישראל, משרד התרבות בישראל בע' נ' גורי, פ"ד טז 2407, 2415, 2426 (1962) 75, 75 (2006); בג' 243/62 אולפני הטלוויזיה בישראל בע' נ' גורי, פ"ד טז 2407, 2415, 2426 (1962) 75, 75.

¹⁶ ר' למשל: משה נגבי חופש העיתונות וחשוף עיתונאות בישראל: **דיני תקשורת ותיקה עיתונאית** (2011).

¹⁷ דניה 7325/95 ידיעות אחרונות ואח' נ' קראוס ואח', פ"ד נב(3), 1, 53 (1998).

¹⁸ דנה 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיון אורבן, סעיפים 54-52 לפסק דין של הנשיה (כתוארו אז) גורניס, 18.9.2014 (הדגשות הוספו, הח'ם).

זכותם לשמירה על חופש העיתונות מהוועה נדבך יסודי בדמוקרטיה, וגם חובה מקצועית (לא רק פריבילגיה).

16. בית הדין הארצי לעובדה הכיר בכך כאשר קבוע, כי כי מקצוע העיתונות, מקצועם של העיתונאים המוציאגים על ידי ארגון העיתונאים, הוא מקצוע מיוחד, הקשור בחובות ציבוריות מגוונות, כרוכןabis ביסודות המשפט הדמוקרטי ובערך היסוד הבסיסיים של שלטון החוק, ובهم גilio האמת, חופש הביטוי וכדומה: "עיתונות הוא מקצוע בעל מאפיינים יהודים. בסיס מקצוע העיתונות עומד עמד עקרוני היסוד של חופש הביתוי. לעתונות, הכתובה והמשודרת, תפkeit מרכז וחשוב ממשטר דמוקרטי, הן בביטחון השלטון והן במתנו במה למגוון דעות רחוב בזיכרון. לצד חובותיו זכויותיו של העיתונאי קבוע לתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות, ייחודיות הנbowות מקצועו. העיתונאי קבוע לתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות, המטייל עלייו חובות רבות וביניהן יושר והגינות; לא להימנע מלפרנס מידע שקיים עניין ציבורי בפרסומו בשל לחיצים (פוליטיים, כלכליים ואחרים, לרבות חרם או איסם בהרים מודיעות); אובייקטיביות; הימנע ממצב של חשש לניגוד עניינים ועוד [תקנון האתיקה המקצועית של העיתונות, מפורסם באתר האינטרנט של מועצת העיתונות]."¹⁹

17. לאחרונה נתען על ידי ארגון העיתונאים, בעירה שהוגשה לבג"ץ והתקבלה, כי אף החלטות ממשלתות בעניין "משבר וירוס הקורונה" נסגורות מוקום בו מדובר במועד הייחודי, הסגולוי והרם של חופש העיתונות ושל חסין המקורות העיתונאים הנוגע לו²⁰. טענה זו נשמכה באוותה עתירה בגין'citit על ניתוח עקרון חסין מקורות שהוא חלק מחופש העיתונות והוכר בפסקה הישראלית, בין היתר בעניין מקור ראשון הקובל כד:

"מערכת היחסים שבין עיתונאי לבין מקורותיו היא 'מרכז העצבים' של תהליך זה; איסוף מידע אפקטיבי מצדיק הגנה על מקורות המידע, בכפוף להגבלה שבספרשת ציטרון. היעדר הגנה רואיה מעמיד את מקורות המידע בסכנת התיבשות"; בהיקפו של החסין העיתונאי יש כדי להשפש, כאמור, על יכולת העיתונאי למלא את תפקידו. החסין מאפשר לעיתונאי חופש פעולה להשגת מקורות ולאמנם, לנוכח באירועים ולסקרים, ולהתור לאיתו מידע. הטעם שבבסיס הגנה זו אינו עניינו הפרטיקולרי של עיתון או עיתונאי; מקורה באינטראס הציבורי בקיומה (עניין ציטרון, פסקה 14 בעמ' - 359 - 358). הגנה על מקורות מידע ברוכה אפילו בחופש העיתונות".²¹

18. בית המשפט העליון קבע לאחרונה, בגי' 20/2187 המזוכר לעיל, כי יש להכיר בטענות אלה, וזאת בגין טענות שעת חרום ולהחלטות ממשלה שהיתה תקפה אותה עת. פסיקתו של בית המשפט העליון נשמכה, בין היתר, על האמור בגי' נטווני תקשורת.²² כאמור, בית המשפט העליון קיבל טענות אלה, וקבע, כי לא ניתן לנטר, אכן ולעבד מידע הנמצא על מכשירי הטלפון הסלולרי של עיתונאים, בשל החשש;cmbd לפגיעה בחופש העיתונות ובקרון חסין מקורות.²³ לא לモתר לציין, בבחינת last but not least, כי תקנון האתיקה העיתונאית של מועצת העיתונות, מחייב עיתונאי לשמור על מקורותיו, ומהוועה חלק מה חובות המקצועיות שלו.

19. עוד נציין, כי בנוסף לחסין מקורות, עולה בעניינו גם שאלת לענין חסין מידע של עיתונאים. סעיף 22 לתקנון מועצת העיתונות קובע כד: "לא יגלו עיתון ועיתונאי מידע שנמסר להם בתנאי שישאר חסוי, ולא יחשפו זהותו של מקור חסוי, אלא בהסכם המקור". אכן, חסין מידע הוא חסין צער יותר מבחינת הכרתו וההתיחסות אליו בפסקה הישראלית, ואולם הוא הובא

¹⁹ עסק (ארצ) 59352-10-13 יזיעות אינטרנט בעמ' (שותפות רשומה) – ארגון העיתונאים בישראל, סעיף 76, 21.8.2014.

²⁰ בגי' 20/2187, 2109/2014 ארגון העיתונאים ואח' נ' ראש הממשלה ואח', סעיפים 45-44 לפסק דין של הנשיאה חוות וסוף דבר לפסק הדין, 26.4.2020.

²¹ רע"פ 761/12 מדינת ישראל נ' מקור ראשון (הАО) הצופה בעמ' ואח', סעיפים עב-עד, 29.11.2012 (להלן: "עניין מקור ראשון").

²² בגי' 08/3809 האגודה לזכויות האזרח בישראל ואח' נ' מושרטת ישראל ואח', סעיף 5, 28.5.2012.

²³ בגי' 20/2187 ארגון העיתונאים בישראל ואח' נ' ראש הממשלה ואח', 26.4.2020.

בפני ערכאות ונדרו בהן, בין היתר במסגרת הליכים כוגן בג"ץ טיים וניוז וויק²⁴, פרשת רשות שוק²⁵ (בחוות דעתו של כב' השופט קדמי), **ונניין מקור ראשון**²⁶. כמו כן מצא החיסיון הניל את מקומו במסגרת מסקנותיה של **ועדת מעוז**²⁷, שלמרבה הצער טרם יושמו למרות הבתותי של שר המשפטים דאז.

20. מכאו, לעניינו. תפיסתם של תפסים המחייבים – כך לטעת העיתונאי – מסמכים וחומריים הקשורים למלאכה עיתונאית ולتحקיך עיתונאי ונמצאים בעיצוםם, ללא קשר לעבירה הנטענת כלפי העיתונאי, מהווה פגעה קשה ביותר, בלתי סבירה ובلتוי מידתית, בחופש העיתונאות ובעקרכו חסיוון מקורות עיתונאים, ומcause הצורך לבקשתו של מר קופלביץ.

סוף דבר

21. הבקשה נסמכת על עובדות שנקבעו על ידי בית המשפט כאמור ועל טענות משפטיות ועל כן אינה נתמכת בתצהיר, בהיעדר צורך.

22. לאור כל האמור, מتابקש בית הדין הנכבד להורות על צירוף ארגון העיתונאים להליך, כדייד בית המשפט, ולקבל את עמדתו לתיק בית המשפט.

אמיר בשה, עו"ד

ד"ר מרון סבוראי, עו"ד

ב"כ ארגון העיתונאים בישראל

היום, 5.8.2020

²⁴ בג"ץ 172/88 time incorporated ו Ach' נ' שר הביטחון ואח', פ"ד מב(3) 139 (1988) (אך כי באותו מקרה נסוג החסיוון בשל חשיבותה המדינית הביטחונית).

²⁵ רעא 3254/96, 7329/96 רשות שוקן בע"מ ואח' חברת הכשרת היישוב בע"מ ואח', 25.3.1997.

²⁶ **ונניין מקור ראשון**, סעיפים פ-פב.

²⁷ ר' בעניין זה, למשל: שרון ירושלסקי קרי ותילה שורץ אלטשולר, **הסדרת החיסיון העיתונאי: מחקר מדיניות** 104, זמין ב: <https://kotar.cet.ac.il/KotarApp/Viewer.aspx?nBookID=102378612#1.4.6.default>